

lim nebom bilo mnogo miz pripravljenih za povabljenе goste. Šolska mladina je bila kmalu z dobrimi jedili postrežena, potem pa tudi vsi drugi gosti. Gola ljubeznjivost in dobrotljivost se je brala na lici G. Landauerja, ki se je urno sukal med otročiči, ter jim stregel. Po obedu so sledile razne igre: plezanje na mlaje, dirjanje v vrečah, petje, telovaje, deklamacije. I. Eden dečkov je gladko slovenski razlagal pomen svečanosti, drugi je deklamiral pesem Šilerjevo o zvonu poslovenjeno po Slomškcu. Tudi deklice so govorile. Vse se je vršilo prav veselo. Na večer je bila lepa razsvetljava na drevo-redupred gradom z lampioni in umetelnim ognjem, kar je g. Berenreiter iz Maribora kaj izvrstno znal narejati. Konečno je blagi g. Landauer vse šolarčke z obleko oblagodari in vsakemu dal knjižico „Habsburški rod“ in s podobo spomenico na 600letnico. Vsaki učenec je smel žlico seboj vzeti, s katero je jedel. Marsiktero nedolžno srce je blagi gospod razveselil, pa tudi sam je imel veselje, kakoršnega le zavest storjenega dobrega dela človeku prinašati zamore. Moremo reči, da ni kde kmalu o tej letošnji šolske svečanosti kdo tako blagodušno, požrtovalno in sijajno šolskej deci veselje napravil, kakor g. Landauer. Prav iz srca sta toraj govorila vsem g. učitelj zlasti pa č. g. župnik Sinko, kedar sta se v svojih napitnicah hvaležno spominjala blagega prijatelja šolske mladine. Čast in hvala mu!

Od sv. Martina pod Vurbergom. (Habsburška svečanost.) Tudi pri nas smo 2. julija Habsburško 600letnico slovesno obhajali. Po dokončanej službi božji smo se zbrali z učenci v šoli, kjer nam je nadučitelj g. Janez Muršec razložil pomen te svečanosti, ter se spomnil našega presvitlega cesarja, ki vsako leto toliko dobrega storijo ubogim, in končal svoj govor s škratnim: živijo naš presvitli cesar Franc Jožef! — Potem smo se podali v Vurberski grad, kder nam je g. oskrbnik S., ki je kakor prijatelj šol znan, radovoljno grajske sobane odprl, da smo si zamogli starinske, spomina vredne reči ogledovati, za kar se g. S. srčno zahvaljujemo. — Okolo 12. ure smo šli s šolsko mladino nazaj k sv. Martinu v sadunosnik srenjskega predstojnika g. Klemenčič-a, kjer so se otroci pogostovali in kratkočasili z mnogovrstnimi igrami, s telovadbo in s petjem blizo večera. Konečno se je razdelilo med šolarje 100 knjižic „Habsburški rod“, kupljenih od kraj. šolsk. sveta, in pa 90 podob cesarja Franca Jožefa in cesarice Lizabete. Pred odhodom se je eden izmed učencev v imenu vseh zahvalil gg. županom za to veselico podeljenih 32 gld., sl. kraj. šolsk. svetu in pa gg. učiteljem za trud, ki so ga imeli pri tej svečanosti. — V resnici se je videlo veliko veselje na obrazih otrok in tudi odraslih, posebno

pa starišev. Gotovo bo ta veseli den vsem v vednem spominu ostal. Vsem pa, ki so v enem ali drugem obziru k tej veselici pripomogli, izreka tukaj prisrčno zahvalo

šolsko vodstvo.

Iz Koprivnice. (Volitev novih županov.) V sredo, 1. avgusta, bila je pri nas volitev novih županov za Koprivnico, Veliki kamen in Mrčnoselo. Za prvo občino bil je voljen g. France Pihler, ki je zdaj že v tretje to težavno poslovanje prevzel; Veliki kamen dobil je novega predstojnika, obče spoštovanega g. Jožeta Sotošeka in v okolici Mrčnoselo ostal je prejšnji župan g. Martin Vračun. Vsi trije so pošteni možje, ki se bodo gotovo po svoji moči potegovali za blagostanje njim izročenih občin. Mi bi samo nekaj še radi dostavili. Možje! ne pozabite, da ste slovenske matere sinovi! Poprimite se slovenščine pri svojem poslovanju, kakor že mnogo drugih občin. Početkoma Vam bode morebiti trdo šlo, pa vaja in dobra volja premaga vsako oviro. Berite zategadelj pridno Slov. Gospodarja, ki Vam vedno kaj podučnega prinaša. Sploh bi bilo skrbeti, da bi v naši prijazni Koprivnici vsaj nekatere hiše in krčme bile naročene na ta časopis, ki tako neustrašeno in krepko zastopa ves slovenski Štajer. Tako bi se še bolje probudila med ljudstvom zavest, da Slovenec že tudi nekaj ume in da mu ni treba pobirati drobtinice, padajočih od tuje mize. Žali Bog, da imamo posebno v naših sosednjih trgih mnogo takih, ki se sramujejo svoje matere, ki nečejo biti Slovenci, če tudi ne znajo po nemško svojega kljuna odpreti. Take Judeževe hlapce mora človek lo omilovati: „tužna jim majka.“ Vam pa, možje, ni se treba jeziti nad takimi plevami, Vaše občine so še v tem oziru nepokvarjene, in Vi bodete zato lažje svojo sveto nalogo izvrševali. Ne bojte se hujskanja in natolcevanja, ampak z možato besedo stopite v boj za narodne svetinje, in Vaši vnuki se Vas bodo še po Vaši smrti z veseljem spominjali, kazaje na Vaš grob rekoč:

Taka glava korenine,

Je slovenski oratar!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemški cesar Viljelm je zapustil Gostinske Toplice in došel v Ischl. — V českem zboru so sklenoli volilni red spremeniti po predlogu dr. Riegerja — V Pelznah ustanovi vlada česko obrtnijsko šolo. — V Prago je došel slaven poljski poslanec Hauzner, bil od Čehov sijajno sprejet in počeščen, mnogo se je napivalo na vzajemno postopanje Čehov in Poljakov. — Nemci v deželi Vorarlberg terjajo šolske polajžbe tako, da bi vsa deca do 10. leta celi den v šolo zahajala, od

10—13 leta pa samo po zimi, in od 13—16 v nedeljske šole. — Na Koroškem in Tirolskem bodo Dravino strugo popravljali samo do zgornjega Drauberga, kar bo stalo 2½ milijona. — Mnogo nemških dijakov je odpotovalo na Pražovsko k odkritju nekega študentskega spomenika v Jeni, kder se je upijalo in legalo, kako se Nemcem pri nas krivice godijo. To je res nesramno, da mokroušesni fanti v tuje dežele zahajajo, Avstrijo grdit in obrekovat; krivi so temu največ naši prenapeti nekateri profesorji nemci pa hujskajoči judovski liberalni listi, ki mladini možgane mešajo in avstrijsko domoljubje iz src kradejo. — Na Ogerskem so v Tisza-Eszlarji ugrabljeni Judi bili nekrivi spoznani umora kristijanske device Salomossy. Toda advokat Szalay, zavetnik nesrečne matere, je pritožbo vložil. Tudi se je preveč bralo o mogočnosti judovskega denarja. — Isterski Italijani snujejo liberalno društvo in list, kakoršen je celjski lisjak, da bi tamošnje Hrvate in Slovence lovil za lahonstvo. — Hrvatje imajo v Zagrebu 2 narodni izdajici, eden je nesramno obabljeni pop Miškatovič, drugi pa zvičajnik Živkovič. Obadva vlečeta na magjarsko stran na vse pretege. Živkoviču čestokrat hrvatski dijaki šipe na oknih pobijejo, za kar so kaznovani, pa Živkovič se ne zmezi, drži ga ban Pejačević kakor Miškatoviča. Magjari lažejo, da je fzm. Filipovič zakrivil vstajo v Bosni in Hercegovini zoper našo vojsko, da bi tem bolje hvalili svojega Kalay-ja, ki sedaj ondi zapoveduje v svetnih zadevah. Fzm. Filipovič je Turke pregnal in deželi cesarju pridobil, a potem na pritisk Magjarov hitro slovo dobil. Vstajo so nesposobni Magjari, Nemci in Judi zakrivil.

Vnanje države. Nemški katoličani bodo vsakako še letos obhajali veliko zborovanje, da se pogovorijo, kako dalje vojskovati se za versko svobodo. — Rusi vpeljavajo občno vojaško dolžnost pri vseh narodih svojih in deželah in je tako mogoče, da bodo v nekih letih imeli strahovito vojsko 5 milijonov v orožji izurjenih vojakov. Knez Dolgoruki dobil je od našega cesarja veliki križ reda sv. Štefana, ker je ob priliki carjevega kronanja cesarjevega brata nadvojvodo Ludvika častno sprejel in mu dvoril. — Rumuni so naročili res 120 Kruppovih kanonov in hočejo mesto Bukarešt spremeniti v velik vojaški tabor ali ostrog; na Ruskem so kupili 1000 vojnih konj. — Srbski kralj Milan potuje v Italijo, doma se je Srbom hudo zameril. Črnogorski knez obhaja sedaj ženitvo svoje hčeri Zorke s knezom Petrom Črnimžordževićem; ruski car da več milijonov rubljev kot doto; potem se poda knez v Carigrad k turškemu sultanu. — Italijani nabirajo milodarov za nesrečneže, ki so smrti všli na otoku Ischia. Pravijo, da je nad 8000 ljudij mrtvih; med

njimi škof Menesella. Novi potresi branijo stanovati na otoku. — Francoske republike predsednik, stari Grevy, je na papeževu pismo odgovoril, da on pa njegovi ministri nečejo katoličanov preganjati in tako z poglavarjem katoliške cerkve prepir začeti. Toda to so prazne besede. Freimaurerji vendar razsajajo, kakor hočejo. — V Egiptu je kolera nekoliko začela pojemavati; najhuje mori še v mestih Kairo, Rosette, Izmajla, Tantah, Manzurah; do sedaj je pobrala blizu 15.000 ljudij. Pravijo, da se glasi tudi v Siriji, zlasti okoli Beiruta. — Anamski cesar Tu-Duc je umrl; njegov naslednik baje hoče mir sklenoti s Francozi. — Zulu-Kafri so ubili svojega kralja Cetajvojo, ki je predlanskim od Angležev bil premagan, ulovljen pa zopet domov odpuščen. Sedaj je ubit.

Za poduk in kratek čas.

Cesar v Slovenskej Bistrici.

Ko se je spomladi zvedelo, da pride cesar na Štajersko in Kranjsko in obiše Gradec, Maribor, Ptuj, Slatino, Celje, prizadevali so se zastopniki mesta, da bi visoki gost tudi Slov. Bistrico počastil s svojo navzočnostjo. Prizadevanje ni bilo zastoj in velika radost napolnila je vsakega, ko je to slišal, bodi Nemec bodi Slovenec, meščan ali okoličan. Začele so se priprave cesarja spodobno sprejeti. Naš slovenski poslanec g. dr. Radač je v gostilno pri „Elefanti“ zbral župane celega okraja, tudi mestni župan g. Formacher bil je zraven. Sklenoli so pod vodstvom dr. Radača, ker se je blagi J. Mlakar v Hošnici branil, cesarja pozdraviti v imenu cele okolice in adresu izročiti, v katerej je tudi prošnja za novo kosarno. Adreso je dal g. dr. Radač sestaviti po glavnem uredniku Slov. Gospodarja in napisati. Po raznih spletkarijah so naposled vendar Slovenci dosegli, da je narodnjak J. Motaln (Levičnik), veliki posestnik v Smrečnem fare sv. Martina na visokem Pohorju čast dobil, okoličanom biti voditelj k cesarju. Dr. Radačeva адреса je tudi ostala, čeravno so jo nekateri prenapetneži nemčurji hoteli spodrinoti.

Pričele so se priprave. Često od železniške postaje v mesto so posipali z belim peskom, jednako tudi veliko cesto do g. Formacherjeve hiše. Meščanje so popravljali in čedili svoje hiše, ograjo čez most. Den pred dohodom cesarjevim bilo je mesto že lepo nakinčano z zelenjem, podobami, grbi zastavami na stotine, same cesarske, deželske in spodnje-avstrijske, „frankfurtarce“ so na povelje županovo poskrili. Tudi napisov je bilo precej, posebno lepo na g. Formacherjevi hiši. Vstrie kosarne bil je slovenski napis: V spomin o čestitem prihodu na-